

[Ole Olsen]

sikkerheden bør et sådant cirkulære have uomtvistelig lovhjemmel. Specielt kan det frygtes, at cirkulæret tilsidesættes under en sag, hvilket vel vil betyde, at tidligere ansættelser på grundlag af cirkulæret må revideres. Derfor er det vigtigt med en sikker lovhjemmel.

Besvarelse (5/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

De retsregler, der retter sig direkte til befolkningen, fastsættes i lov eller i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i en lov. Loven bemyndiger således ofte vedkommende minister til at fastsætte nærmere regler for visse situationer. Reglerne fastsættes i så fald i en bekendtgørelse.

For at sikre en ensartet praktisering af reglerne i loven eller bekendtgørelsen sker det ikke sjældent, at en overordnet myndighed ved hjælp af et cirkulære til de underordnede myndigheder instruerer disse om, hvorledes reglerne skal forstås, og hvorledes de skal anvendes i specielle situationer.

Det i spørgsmålet nævnte cirkulære (statskattedirektoratets cirkulære nr. 444 af 17. december 1975) er en sådan instruks til de underordnede ligningsmyndigheder om, hvordan de almindelige skatteregler i statskatteloven og afskrivningsloven m.v. skal fortolkes for kammanditister, d.v.s. personer, der deltager med begrænset hæftelse i en selvstændig erhvervsvirksomhed.

Cirkulærets fortolkning går i korthed ud på, at en kommanditist i alt i årenes løb ikke kan opnå fradrag for et større beløb end hans samlede hæftelse, d.v.s. end de udgifter og tab, som han højest er forpligtet til at bære.

Denne fortolkning af reglerne er oprindeligt fastlagt i en kendelse af 7. januar 1974 fra landsskatteretten, og denne kendelse er ikke senere ændret af domstolene. Fortolkningen må derfor antages at være i overensstemmelse med gældende regler.

Til *socialministeren (25/6 79)* af:

Alice Hedegaard (DR):

»Vil ministeren gribe ind over for Rødovre kommunes socialstyrelses ulykkelige og uhyggelige afgørelse vedrørende et 2 års

barns institutionsanbringelse trods familiens ønske om plejetilladelse?«

(Spm. nr. 1118).

Begrundelse.

Ekstra Bladet bragte den 22. juni en artikel om et 2 års barns ulykkelige skæbne. Faderen, en pakistansk fremmedarbejder, myrdede moderen i november 1977. Barnet var da 8 måneder og blev de første måneder efter drabet passet af sin moster. Herefter anbragtes barnet på institution. Faderen, der har forældremyndigheden, har ifølge loven ret til at forhindre barnets naturlige opvækst hos dets familie, ligesom han, når han har udstået sin straf om 12 år, har ret til at tage datteren med sig ved sin udvisning. Det vil sige, at den 13-årige pige efter 12 år på dansk institution skal udvises til et fremmed land, der diskriminerer piger af blandet blod, og med en for hende fremmed mand, der endog har myrdet hendes moder. Hverken barnets moster eller bedsteforældre har tilladelse til at aflægge besøg på institutionen. Efter det i artiklen oplyste er det vanskeligt at se, hvordan den trufne afgørelse kan gavne barnet. Almindeligvis henviser vore love til barnets tarv. Denne hensyntagen til barnet er i denne sag tilsyneladende groft tilsidesat.

Besvarelse (29/6 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Det er over for socialministeriet oplyst, at det pågældende barn i en kortere periode efter den ulykkelige begivenhed i 1977 var anbragt hos et familiemedlem. Derefter blev barnet i forståelse med forældremyndighedens indehaver anbragt på et spædbørnehjem.

Der er nu rejst spørgsmål om en ændret anbringelse af barnet, men der er ikke på nuværende tidspunkt truffet nogen afgørelse herom.

Det er endelig oplyst, at sagen også er under behandling i den sociale ankestyrelse, som forventes at træffe afgørelse i løbet af 1½ måned.

Efter det for socialministeriet oplyste foreligger der ikke grundlag for at kritisere den afgørelse, der blev truffet om barnets anbringelse på et spædbørnehjem, idet denne afgø-